

فروشگاه در سطح کشور به عرضه تولیدات ما می‌پردازند البته محصولات کیکو در ابتدا از طریق بنکداران در اختیار فروشگاه‌های تک‌فروشی قرار می‌گرفت اما نحوه فعالیت بنکداران با روحیات ما سازگاری چندانی نداشت به همین دلیل تصمیم گرفتیم به صورت مستقیم با فروشگاه‌های تک‌فروشی همکاری کنیم که این اقدام هم موجب افزایش کیفیت محصولات کیکو شده و هم رضایت و اعتماد مشتریان را در بر دارد. خوشبختانه تمام مشتریان از کیفیت تولیدات ما رضایت کامل دارند و بارها این موضوع را یادآوری می‌کنند.

به اعتقاد من تی‌شرت زنانه‌ای که در ایران، پس از دو سال استفاده و شست‌وشو، کیفیت خود را همانند روزهای اول حفظ کند، کم‌نظیر است اما کیکو صحت این موضوع را به اثبات رسانده است. ضمن این که تمام محصولات ما مشمول ۶ ماه گارانتی هستند. به لطف خداوند تاکنون با مشکل خاصی مواجه نشده‌ایم و تعداد مصرف‌کنندگان کیکو رو به افزایش است؛ امکانات فعلی ما به دلیل پاره‌ای از مشکلات، پاسخگوی افزایش ظرفیت تولید نیست اما تصمیم داریم محصولات را از نظر تنوع مدل، رنگ‌بندی و نوع پارچه ارتقا دهیم اگرچه انجام این اقدامات به خصوص در بخش تکمیل و نمونه‌گیری پارچه، هزینه‌بر است اما با توکل به خداوند و تلاش همکاران به این هدف دست خواهیم یافت.

به حجم تولیدات کیکو اشاره نماید.

حجم تولیدات سالیانه کیکو حدود ۱۲۰-۱۰۰ هزار قطعه پوشاک با کیفیت و درجه یک است. برای ما، کیفیت بالای محصولات اهمیت به مراتب بیشتری از کمیت دارد. طی چند سال اخیر با توجه به افزایش نرخ دلار، اغلب همکاران کیفیت تولیدات خود را به دلیل افزایش سه‌برابری قیمت پارچه، کاهش دادند اما در همین مقطع زمانی، به هیچ عنوان کیفیت را قربانی افزایش قیمت پارچه نکردیم و با حفظ کیفیت همیشگی، حجم تولید را کاهش دادیم تا خدشه‌ای بر رضایت مشتریان وارد نشود. به هر حال این وضعیت نیز سپری خواهد

این رشته سر دراز دارد...

گفت‌وگو با محمود الرّد (سعادت) - مدیر عامل شرکت تولیدی کیکو

اشاره:

به گفته مدیر عامل کیکو که تجارب ارزشمندی در تولید پوشاک دارد، تی‌شرت زنانه‌ای که در ایران، پس از دو سال استفاده و شست‌وشو، کیفیت خود را همانند روزهای اول حفظ کند، کم‌نظیر است اما کیکو صحت این موضوع را به اثبات رسانده است. ضمن این که تمام محصولات ما مشمول ۶ ماه گارانتی هستند.

به لطف خداوند تاکنون با مشکل خاصی مواجه نشده‌ایم و تعداد مصرف‌کنندگان کیکو رو به افزایش است؛ امکانات فعلی ما به دلیل پاره‌ای از مشکلات، پاسخگوی افزایش ظرفیت تولید نیست اما تصمیم داریم محصولات را از نظر تنوع مدل، رنگ‌بندی و نوع پارچه ارتقا دهیم.

سعادت ادامه می‌دهد: طی چند سال اخیر با توجه به افزایش نرخ دلار، اغلب همکاران کیفیت تولیدات خود را به دلیل افزایش سه‌برابری قیمت پارچه، کاهش دادند اما در همین مقطع زمانی، به هیچ عنوان کیفیت را قربانی افزایش قیمت پارچه نکردیم و با حفظ کیفیت همیشگی، حجم تولید را کاهش دادیم تا خدشه‌ای بر اعتماد و رضایت مشتریان وارد نشود.

بیوگرافی و آغاز فعالیت حرفه‌ای

متولد سال ۱۳۴۶ در شهر تهران هستم و تولید پوشاک، شغل پدری‌ام است. به همین دلیل از دوران کودکی علاقه فراوانی به کسب و کار ایشان پیدا کردم. در ابتدا تحت‌عنوان «تولیدی سعادت» به تولید پوشاک بچه‌گانه می‌پرداختم و پس از یک وقفه، تولید را ادامه دادیم؛ از سال ۱۳۸۵ تاکنون نیز با برند «کیکو» به تولید پوشاک تین زنانه می‌پردازیم. تمام مراحل تولید از بافت پارچه تا تکمیل، طراحی، الگوسازی و برش در این مجموعه انجام می‌شود. بخش عمده‌ای از دوخت پوشاک به شیوه برون‌سپاری توسط ۱۰ کارگاه خارج از کیکو انجام می‌گیرد، سپس محصولات برای کنترل کیفیت نهایی و بسته‌بندی به کارگاه ما ارسال می‌شود. نهایت تلاش خود را به عمل می‌آوریم تا محصولات با کیفیت در اختیار مصرف‌کنندگان قرار دهیم.

طراحی محصولات توسط گروه طراحی کیکو و با الهام از مدل‌های خارجی (ترکیه) انجام می‌گیرد، هیچ‌گاه از نمونه‌های خارجی کپی‌برداری محض نمی‌شود و مدل‌های نهایی براساس سلیقه و منطبق با سلیقه بانوان ایرانی شکل می‌گیرند. در مورد توزیع و فروش محصولات کیکو هم باید عنوان کنم که حدود ۳۵۰

شد و با تثبیت نرخ دلار و بهبود شرایط، تولیدکنندگان که مانند کیکو، کیفیت محصولات خود را حفظ کردند؛ پیروز میدان خواهند بود. مشتریان در اوج بحران اقتصادی و رکود بازار به خوبی متوجه شدند که کیفیت تولیدات ما هیچ تفاوتی با دوران پیش از بحران ندارد و حتی در مواردی، کیفیت نیز ارتقا پیدا کرده است.

۴ در مورد سیستم تهیه و بافت پارچه در کیکو توضیحاتی ارائه دهید.

پدرم در زمینه فروش پارچه نیز فعالیت داشتند و به واسطه ایشان با تعدادی از بافندگان مطرح پارچه آشنا شدم. پس از شروع کسب و کار مستقل، این ارتباطات ادامه پیدا کرد. از همان بدو ورود به تولید تصمیم گرفتم دنباله‌رو کسی نباشم و نوآوری و ابتکار را به نحوی در فعالیت خود اعمال کنم که دیگران دنباله‌رو من باشند. در این راستا سعی می‌کنم از بهترین و جدیدترین پارچه‌ها در روند تولید بهره‌مند شوم تا رضایت مشتریان را جلب نمایم. تخصص اصلی ما تولید پارچه‌های گردباف است البته در گذشته پارچه‌های پیراهنی مردانه هم تولید می‌کردیم. نحوه تهیه پارچه به این ترتیب است که ابتدا طرح مور نظر را در اختیار بافندگان قرار می‌دهیم، بافت برخی پارچه‌ها دشوار و زمان‌بر است و مدتی به طول می‌انجامد تا ماشین‌های موجود برای بافت پارچه مدنظر تنظیم و آماده شوند. برای واردات همین نوع پارچه و با احتساب هزینه‌های سنگین حمل و نقل، باید کیلویی ۴۰ تا ۵۰ هزار تومان بپردازیم، اما وقتی نمونه این پارچه را به کشور می‌آورم و در اختیار بافندگان قرار می‌دهم قیمت تمام شده آن ارزان‌تر و مناسب‌تر از مشابه وارداتی است؛ ضمن این که از نظر کیفیت نیز چیزی کم ندارد. معتقدم بافت پارچه به تخصص و علاقه خاصی نیاز دارد و بسیار پیش آمده که ۲۴ ساعته کنار ماشین بافت نشسته‌ام تا به کیفیت مدنظر دست پیدا کنم. به جرأت اعلام می‌کنم که شیفته تولید هستم و با تمام توان به ارائه محصولات با بهترین پارچه، طرح و دوخت ادامه می‌دهم.

۴ یکی از گالایه‌های تولیدکنندگان این است که پارچه وارداتی از ترکیه قیمت به مراتب ارزان‌تری از مشابه داخلی دارد. ضمن این که پارچه‌های تولید داخل، تنوع چندانی

ندارند و نمی‌توان با این پارچه‌ها به تولید پوشاک مدرن پرداخت لذا ناچارند از پارچه تولید ترکیه، کره یا چین استفاده کنند که تنوع بسیار گسترده‌ای دارند و با محدودیت تیراژ تولید نیز روبرو نیستند.

طبیعی است برای تهیه پارچه با کیفیت باید هزینه کنید خرید پارچه از ترکیه به صورت نقدی انجام می‌شود و حدود بیست‌روز به طول می‌انجامد تا مراحل بافت، تکمیل و رنگ‌رزی پارچه طبق سفارش آماده شود. پس از تهیه پارچه، اغلب خریداران (تولیدکنندگان ایرانی) با توجه به رکود بازار به اصطلاح دست به نقد نیستند و با چک‌های مدت‌دار و به صورت نسیه پارچه خرید و فروش می‌شود و به‌ندرت امکان دارد که بابت خرید پارچه، پول نقد بپردازند. زمانی که تمام این موارد را مدنظر قرار دهید، متوجه خواهید شد که تهیه پارچه از طریق تولیدکنندگان داخلی مقرون به صرفه‌تر است.

نکته دیگر این که پارچه‌های تخت‌باف (پارچه مانتویی مجلسی و جین) با تمام مشکلاتی که مورد اشاره شما قرار گرفت یعنی عدم تنوع، محدودیت تولید در تیراژ بالا و... مواجه هستند به همین دلیل در زمینه تولید مانتو یا لباس جینیا لباس مجلسی، امکان استفاده چندانی از پارچه تولید داخل وجود ندارد ضمن این که ماشین‌آلات تکمیل پارچه‌های تخت‌باف در ایران، مدرن و به‌روز نیست

در پارچه‌های گردباف وضعیت به نحو دیگری است. تجهیزات، دستگاه‌ها و ماشین‌آلات اغلب واحدهای فعال این بخش مدرن و طبق آخرین تکنولوژی روز دنیاست. در قسمت تکمیل پارچه‌های گردباف نیز تجهیزات به‌روز‌تر از پارچه‌های تخت‌باف وجود دارد. با توجه به این مسائل، پارچه‌های گردباف ایران، توانایی بسیاری برای رقابت با نمونه‌های خارجی دارند و واحدهای تولیدی این بخش در وضعیت بهتری به سر می‌برند. فراموش نکنیم که واردات پارچه نیز دشواری‌های خاص خود را دارد و بارها اتفاق افتاده پارچه‌ای که پس از چهل روز به شما تحویل می‌دهند تفاوت بسیاری با نمونه سفارشی دارد! اما زمانی که پارچه مدنظر شما در ایران تولید شود؛

می‌توانید در تمام مراحل تولید به کارخانه سر بزنید، در جریان روند تولید قرار بگیرید و مشکلات احتمالی را به مدیران کارخانه گوشزد نمایید.

به اعتقاد من پس از انقلاب در بخش گردبافی، سرمایه‌گذاری به مراتب بیشتری انجام شده به طوری که شاهد نصب و راه‌اندازی جدیدترین ماشین‌آلات و دستگاه‌های گردبافی هستیم در مقابل بسیاری از کارخانه‌های تخت‌باف از بین رفته‌اند یا با حداقل ظرفیت به تولید ادامه می‌دهند، تجهیزات مدرن و به روز در اختیار ندارند و طبعاً تولیدات با کیفیت نیز روانه بازار نمی‌کنند؛ اگرچه تنوع پارچه در تخت‌بافی به مراتب بیشتر از گردبافی است برای مثال هیچ‌گاه با ماشین گردباف نمی‌توان پارچه فاستونی تولید کرد.

۴ فکر می‌کنید دلیل ضعف بخش تکمیل

پارچه در کارخانه‌های نساجی چیست؟

قیمت تجهیزات و ماشین‌آلات بخش تکمیل بالاست و نیازمند سرمایه‌گذاری هنگفتی است که بسیاری از تولیدکنندگان بخش خصوصی توان مالی پرداخت آن را ندارند و در این بخش نیازمند حمایت دولت از نظر اعطای وام و تسهیلات بانکی هستند که متأسفانه دولت هم حمایت چندانی به عمل نمی‌آورد. به این مشکلات باید کمبود دانش فنی اغلب واحدهای تولیدی و عدم تمایل دولتمردان به مسائل تولید را اضافه کنیم!

همان‌طور که می‌دانید ژاپن پس از جنگ جهانی دوم

نتیجه زحمات و تلاش دانشجو برای کسب علم و دانش است یا کالایی برای خرید و فروش؟! چنین دانشجویی که بار علمی قابل توجهی ندارد و فقط برای گرفتن مدرک به دانشگاه رفته، دردی از صنعت درمان نخواهد کرد! به دفعات، آگهی استخدام طراح را منتشر می‌کنیم صدها نفر برای پر کردن فرم مراجعه می‌کنند اما وقتی از متقاضیان (که بخش عمده‌ای از آنان فارغ‌التحصیلان رشته طراحی پوشاک هستند) نمونه کار می‌خواهیم با آثار بسیار ابتدایی و پیش‌یا افتاده‌ای مواجه می‌شویم که بیشتر شبیه نقاشی‌های کودکان است تا طرح پوشاک!

صنعتگران فراوانی در کشور وجود دارند که شیفته تولید هستند، از دوران کودکی با صنعت نساجی و پوشاک عجین شده‌اند و سرمایه قابل توجهی نیز در اختیار دارند و این سرمایه را به تهیه ماشین‌آلات و تجهیزات تولید اختصاص می‌دهند اما دانش فنی مورد نیاز برای بهره‌گیری از تکنولوژی‌های مدرن وجود ندارد زیرا در دانشگاه‌ها، دانشجویان کار با ماشین‌آلات بسیار قدیمی و مستهلکی را فرا گرفته‌اند که دیگر در خطوط تولید کارخانه‌های نساجی مورد استفاده قرار نمی‌گیرد! رفع چنین مواردی وظیفه دولت است و اگر رویکرد خود را نسبت به این صنعت تغییر دهد، تولیدکنندگان در کوتاه‌ترین زمان قادرند خطوط تولید را مورد نوسازی و بازسازی قرار دهند در غیر این صورت، در دریایی از مشکلات و چالش‌های تولید، دست و پا خواهیم زد. بافندگان بسیار خوش‌نام و مجربی را می‌شناسم که به دلیل مشکلات کوچک و بزرگ، تولید را رها کرده‌اند در حالی که توان اشتغالزایی برای ۶۰۰-۵۰۰ نفر را دارند. تمام این مسائل به عدم توجه دولت به صنعت استراتژیک و بسیار مهم نساجی بازمی‌گردد. کشوری مانند ترکیه به شرطی با حضور سرمایه‌گذاران آلمانی موافقت کرد که تکنولوژی و دانش فنی را نیز به ترکیه بیاورند تا باعث ارتقای دانش فنی ترکیه شود. تمام کشورها در تعاملات بین‌المللی، منافع ملی خود را در نظر می‌گیرند اما در ایران، منافع کشور مقابل مورد توجه قرار می‌گیرد نه تولیدکننده داخلی! کما این که در جریان انعقاد تعرفه ترجیحی ترکیه و ایران، تمام موارد به نفع صنعت و اقتصاد ترکیه رقم خورد و رهاوردی برای

ایران به همراه نداشت. مگر ما معطل سرمایه‌ی بیگانگان مانده‌ایم؟! مگر امکان تولید محصولات باکیفیت طبق تکنولوژی روز دنیا در ایران وجود ندارد که باید برای واردات کالای خارجی، صدها تضمین به این کشور و آن کشور بدهیم؟! مگر نه این که آنان نیازمند بازار ۷۰ میلیون نفری ایران هستند پس چرا باید به آنان امتیاز بدهیم تا منت سرمان بگذارند و وارد بازار ما شوند؟!!

سری به فروشگاه‌های سی‌وای‌کی‌کی تهران بزنید، وقتی تی‌شرت‌های این فروشگاه را کنار یکی از تی‌شرت‌های تولید داخل قرار می‌دهید، کوچک‌ترین تفاوتی میان آن دو نخواهید دید، پس چرا باید ده‌ها امتیاز به این برند بدهیم تا در ایران شعبه راه‌اندازی کنند و به فروش محصولات خود بپردازند؟!!

مطلب بعد این که سایر کشورها برای افزایش ظرفیت تولید و در نهایت رشد و توسعه صنعتی، برنامه ده ساله تدوین می‌کنند و به تدریج برنامه‌های خود را اجرایی می‌نمایند اما در ایران برای یک هفته آینده هم نمی‌توانیم برنامه‌ریزی کنیم چه برسد به برنامه‌ریزی طولانی‌مدت! زیرا قوانین و مقررات کشور ماخلق‌الساعه وضع می‌شوند و هیچ تناسبی با وضعیت موجود کشور ندارند.

بخش عمده‌ای از مشکلات تولید و صنعت به سوءمدیریت‌های دولت در بخش‌های مختلف قانون بیمه، مالیات، قانون کار و ... بازمی‌گردد؛ ۲۷ سال است که تولیدکننده‌ها به بهانه‌های مختلف سرکوب می‌شوند، قانون کار نه تنها مدافع کارفرما نیست بلکه ضد منافع کارفرماست، امکان برگزاری شو لباس و انتشار کاتالوگ ساده از محصولاتمان نداریم و هیچ بستری برای رشد تولیدکننده پوشاک ایرانی مهیا نمی‌شود در این شرایط نامساعد، نمایشگاه پوشاک ترکیه هم در کنار سالن‌های نمایشگاه پوشاک ایران برگزار می‌شود و به این ترتیب تولیدکننده داخلی به جدال نابرابر با ترکیه فراخوانده می‌شود! بخشی از مشکلات تولید نیز به تولیدکنندگان بازمی‌گردد. بهتر است در جلسات مختلف به جای تعریف و تمجید از خودمان مشکلات را روی کاغذ بیاوریم و تشکیلی به وجود آوریم تا مشکلات را با مسئولان در میان بگذاریم، بتواند حق این صنف را از دولت بگیرد و متولیان امر را متقاعد کند «ما هستیم» و توان تولید محصولات باکیفیت را داریم... این رشته سر دراز دارد...

با خاک یکسان شد اما دولت، نیروهای انسانی خود را برای کسب دانش به سایر کشورها اعزام کرد، این افراد هم دانش فنی آن کشور را فرا گرفتند و هم با انجام فعالیت‌های اقتصادی، سرمایه قابل توجهی را به مملکت خود تزریق کردند به این ترتیب، عزم دولت و خواست مردم برای پیشرفت و توسعه، ژاپن را به یکی از قدرتمندترین کشورهای صنعتی دنیا تبدیل کرد. به اعتقاد من صنایع نساجی و پوشاک ایران نیازمند تغییر نگرش دولتمردان و هم‌چنین حمایت از تولیدکنندگان این بخش است.

به این نکته هم باید اشاره کنم که در دانشگاه‌های کشور، رشته‌های مرتبط با نساجی و پوشاک طرفداران چندانی ندارند چون رسانه‌های مختلف تبلیغاتی در این زمینه انجام نمی‌دهند و توانمندی‌های این صنعت را به‌طور صحیح و کامل به مردم معرفی نکرده‌اند شاید به این دلیل که مخالف مقوله مد هستند و تمایلی به ترویج مد در کشور ندارند. زمانی که چهره واقعی صنعت نساجی و پوشاک به مردم معرفی شود؛ بسیاری از جوانان تصمیم می‌گیرند در این رشته به تحصیل بپردازند یا فعالیت حرفه‌ای خود را به صنعت نساجی و پوشاک اختصاص دهند. فارغ‌التحصیلان دانشگاه، جوایبی کار هستند و می‌توانند با تکیه بر دانش خود به تولیدکنندگان، ایده بدهند اما متأسفانه این روند در کشور ما به دلیل ناکارآمدی سیستم دانشگاهی، به درستی طی نمی‌شود. حتماً بارها مشاهده کرده‌اید که در خیابان انقلاب تهران، فروش پایان‌نامه تبلیغ می‌شود! پایان‌نامه،